

- dziej skutecznych metod rozbijania zorganizowanych grup przestępczych. Rada Ministrów także winna skoordynować pracę operacyjną prowadzoną przez różne służby podporządkowane kilku ministrom, tak aby mogły one w pełni i w odpowiednio krótkim czasie wzajemnie korzystać ze swej wiedzy dla zwalczania przestępczości. W tym celu m. in. niezwłocznie winien zostać przedłożony Sejmowi rządowy projekt ustawy powołującej oddzielną od struktur Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji agendę rządową.
- 4) Sejm wyraża dezaprobatę dla opieszałości w tworzeniu centralnej ewidencji pojazdów, ewidencji kierowców, nowych dowodów rejestracji i nowych tablic pojazdów. Zaniechania w tej dziedzinie uniemożliwiają skuteczniejsze zwalczanie kradzieży pojazdów, która przybrała rozmiar plagi społecznej.
 - 5) Sejm oczekuje wywiązywania się przez wojewodów z nałożonego na nich obowiązku i odpowiedzialności za bezpieczeństwo publiczne. Sejm stwierdza, że Rada Ministrów nie dostosowała struktur urzędów wojewódzkich do tego celu, a wojewodowie nie zostali przeszkoleni do wykonywania nowych zadań, skutkiem czego niektórzy z nich nie rozumieją właściwie funkcji organu administracji ogólnej w dziedzinie porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli. Wojewodowie winni także lepiej wykonywać postanowienia ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych. Sejm oczekuje od Rady Ministrów lepszego współdziałania z samorządem powiatowym i gminnym w utrzymaniu bezpieczeństwa obywateli. Mimo powierzenia starostom części odpowiedzialności w tej mierze Rada Ministrów nie sformułowała dotąd żadnego programu współpracy z urzędami starostów w dziedzinie bezpieczeństwa, raport rządowy zaś przemilcza tę problematykę.
 - 6) Sejm oczekuje stworzenia warunków prawnych i organizacyjnych do ochrony interesów wszystkich, którzy pomagają i współdziałają z organami ścigania w ujawnianiu i zwalczaniu przestępstw, w tym ochrony świadków i zapewnienia im możliwości ich otwartego występowania przeciw przestępcom. Obowiązkiem Rady Ministrów jest roztoczenie opieki i pomoc ofiarom przestępstw i organizacjom przez nie tworzoną. Nadal brak wspólnych rządowo-samorządowych wysiłków budowy — wzorem innych krajów demokratycznych — mechanizmów sąsiedzkiej współodpowiedzialności mieszkańców za swoje bezpieczeństwo. W tej dziedzinie potrzebny jest rządowy program inicjujący niestandardowe formy współpracy Policji ze strażami gminnymi, stowarzyszeniami i innymi instytucjami obywatelskimi.
 - 7) Sejm ocenia, że dla uczynienia Państwa bardziej efektywnym w dziedzinie bezpieczeństwa niezbędną jest zmiana wzajemnych relacji między Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Administracji i Ministerstwem Sprawiedliwości, a także między służbami podległymi tym resortom, zwłaszcza prokuraturą i Policją. Zmiany prawne (w tym w procedurze karnej oraz ustawie o prokuraturze) i faktyczne winny doprowadzić do przejęcia pełnej odpowiedzialności za prowadzenie postępowania przygotowawczego przez prokuraturę, tak aby Policja mogła się zająć swoim istotnie ważnym zadaniem: wykrywaniem i poszukiwaniem sprawców przestępstw. Obecna sytuacja prawna i faktyczna w tej mierze jest szkodliwa dla stanu bezpieczeństwa publicznego, zaś brak współpracy obu resortów uniemożliwia rozwiązanie prostych problemów (np. finansowania konwojowania podsądnych).
 - 8) Sejm uważa także za wskazane, aby polityka kadrowa prowadzona w Policji zmierzała do likwidacji istotnego wpływu na pracę tej formacji byłych funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa. Należy także — przy okazji procedury odnawiania koncesji — dokonać analizy działania firm ochroniarskich pod kątem możliwości wyeliminowania negatywnego wpływu na jakość ich pracy, jaki mogą wywierać byli funkcjonariusze Służby Bezpieczeństwa.
- Wobec niedostatków i luk obecnego raportu — Rada Ministrów winna przedłożyć Sejmowi, wraz z projektem ustawy budżetowej na rok 2000, projekt Krajowego Programu Zwalczania Przestępczości, przekonsultowanego z organizacjami samorządu terytorialnego. Program taki powinien zawierać propozycje niezbędnych zmian prawnych i organizacyjnych, zestawienie podmiotów odpowiedzialnych za ich przeprowadzenie, kalendarz oraz kilkuletni plan finansowania organów porządku publicznego, powiązany ze wzrostem efektywności ich działania. Zdaniem Sejmu istnieją możliwości istotnej poprawy stanu bezpieczeństwa obywateli.

Marszałek Sejmu: *M. Płażyński*

391

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 23 lipca 1999 r.

w sprawie przyjęcia sprawozdania z działalności Najwyższej Izby Kontroli.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej przyjmuje sprawozdanie z działalności Najwyższej Izby Kontroli w 1998 r.

Marszałek Sejmu: *M. Płażyński*